

ಗಂಭೀರವಾದದ್ವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಪ್ಪನ ಕರುಜಾಜನಕ ಅರಾಜಕ ಸ್ಥಿರಿಗೆ ಮರಗುಪುದು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಸ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಪರವತೆಶ್ವರದ ಜಮಿನನ್ನು ಮಗನೆಂದು ನಂಬಿದ ಗಜಾನನನ ಹೆಸರಿಗೆ ಉಯಿಲು ಬರೆದರೆಂಬ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯೇ ಅವಳ ಗಾಬರಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೇ ಎಂದೂ ಅನಿಸಿತು.

ತೋ ಸಂಭಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾಸ್ತರರ ತರಕ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಿತ್ತ ಜನಾರ್ಥನ ವಿರಚಿತ ಏಕೈಕ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಪರವತೆಶ್ವರ’ದ ಮುಖ್ಯ ಮಾತ್ರದ ಹೆಸರು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಅನುಭವ ಖಾಸಗಿಯಾದದ್ವಿಂದೂ ಮಾತ್ರಗಳು ನಿಜ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಬುದಲಾಯಿಸಲಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದು ಕಾದಂಬರಿಯ ವೇವದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಚರ್ತೆ ಎಂದೂ, ಕಥೆ ಖಾಸಗಿ ವಾಸ್ತವವಾದದ್ವಿಂದ ಅಪಾಯವನ್ನು ಉಹಳಿಸಿ ಲೇಖಕ ‘ಜಯಮೀರ್ತಿ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮವಿಟ್ಟು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಸ್ತರರು ‘ಸುಲಭ ವಾಚನಾಲಯ’ಕ್ಕೆ ಬಂದ ಓದುಗರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಪುಸ್ತಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮಹಿಳೆ ಹಾವಾಸ್ತ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಬೇಳವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ನಂತರ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಂತರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಞಾತ ಉಲ್ಲಿಧಿ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರರ ಉತ್ಪಾದ ನೋಡಿ ಅವರ ಶಾಲೆಗೆ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಶ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕೊನೆಗಳಾದಲ್ಲಿ ವಾರಸುದಾರಾಲ್ಲಿದ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ದೇಳಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಷಯಲು ಮುಂದಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಮಡುಕಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಾಸ್ತರರು ಗ್ರಂಥ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸೆಕೆಂಡ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಕ್ರೋನಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಮನೆ ಹಾಸ್ತಿಕ್ಕೊ ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಓದಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು.

‘ಪರವತೆಶ್ವರ’ವನ್ನು ವಿಶೇಷ ಮುಹುರವಚಿ ವಹಿಸಿ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಿಯ ಓದುಗರ ಉಹಳಿಸಿದವು. ಪಾತ್ರ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು

ಫಟನೆಗಳು ಅವರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದವು. ನಮೂರ್ಕೆಂಬು ಲೇಖಕಿ ಇದ್ದಾಗೆಂದು ನಮಗೆಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಜ್ಞರಿಯ ಅಭಿಮಾನ ಹಂಡಿಕೊಂಡರು. ‘ಜಯಮೀರ್ತಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಲೇಖಕಿಯದಲ್ಲಿವೆಂದೂ ತನ್ನ ಮಿತ್ತ ಜನಾರ್ಥನ ಅವಧಾನಿಯ ಕಾವ್ಯನಾಮವೆಂದೂ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಹಳಂಗಸೂಲಿಸಿದ್ದರು. ಕಾವ್ಯನಾಮದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಂಬದ ಮೂರು ಸದಸ್ಯರಾದ ಜನಾರ್ಥನ, ಹಂಡತಿ ಯಿಮುನಾ ಮತ್ತು ಮಗ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೊದಲ ಅಕ್ಷರ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯಂದು ವಿವರಿಸಿದರು. ಲೇಖಕ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾಸ್ತರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸತ್ಯಾಂಶ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ಜನಾರ್ಥನ ಪುಮಟೆಗೆ ಬರುವ ಮುಂಡಿಯೇ ಮಾಸ್ತರು ‘ಪರವತೆಶ್ವರ’ದ ಕಥೆ ಕಟ್ಟುಕೆಂಬು ಮಾಡಿತ್ತೇ ಅತ್ಯಾತ ದೇಲಿಕಟ ಖಾಸಗಿ ಗುಟ್ಟಿನ ರುಚಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಅರೋಪಿಸಿ ಪ್ರತಾರ ಮಾಡಿದರು. ಕಾದಂಬರಿ ಲೇಖಕನ ಪಕ್ಕಾ ಆತ್ಮಚರ್ತೆಯೇ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು ‘ಪರವತೆಶ್ವರ’ವನ್ನು ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುಸ್ತಕದಪ್ಪೇ ಕುಪಳಹಲ, ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಓದಿದರು.

‘ಪರವತೆಶ್ವರ’ ಕಾದಂಬರಿಯ ಭದ್ರವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಚರ್ತೆ ಎಂಬ ಮಾಸ್ತರರ ವಾದವನ್ನು ತಾನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿಂದ ಜನಾರ್ಥನ ಹೇಳಿಕೆ ಸಮಾಧಿಸಲು ನಾಕಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿ ಜಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಕುಶಿತ. ತಂದೆಯ ಅಸಹ ವರ್ತನೆಯಿಂದವನ ಯೋಜನೆಗೆ ತೀವ್ರ ಹಿನ್ನೆಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ‘ಡಾಕ್ಟರ್ ಐನ್ ಹೇಳಿ ಚಿತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವಾರ ಆಯ್ದು ತಾನು ಕಟ್ಟಿಮನೆಲೆ ಇದ್ದೆನಂತಾನೆ ಅಪ್ಪಾಯಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ’ ಶ್ರೀಪತಿ ಹಾಶೆಯಿಂದ ಗೊಳಿದೆ. ಅವನ ಬೇಸರದ ಜೋಳು ಮೋರೆ ನೋಡಿದ ಮಾಸ್ತರು, ‘ನೆನಪು ಬರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಾನೇ ಮಾಡದೆ ನಾವು ಕೂತಂತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಕಾ. ಒಂದೊ ಕೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಡಾ. ಸಣ್ಣವರದ್ವಾಗ ನಾನು ಅಂವ ಓಡಿದ ಜಾಗ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಂದೊ ರೌಂಡ್ ಹಾಕಿ ಬರ್ದೇವೆ.’ ಶ್ರೀಪತಿ ಉತ್ತೇಳಿಸಿತನಾಗಿ, ‘ಗಜಾನನನ ಕಾರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬರುವಾ’ ಎಂದ. ‘ಕಾರು, ಜೆಪ್ಪ ಏನೂ ಬಾಡು. ಸ್ಕೆಲ್ಲೊ ಡಬಲ್ ರೈಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಾಂಡು ಹೋಗ್ಗೆ. ನೀವು ಹಸ್ತಿ ಬೆಿದೆ’ ಎಂದು ಮೀನುಪೇಟೆಯ ಚಾಳದ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಕೆಲ್ಲೊ